

การศึกษาเรื่อง การประเมินผลการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในเรือนจำกลางเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาคือ เพื่อศึกษาและประเมินผลกระบวนการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดโดยใช้เรือนจำของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของไทยและศึกษาทางเลือก วิธีการในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้เรือนจำ รวมทั้งศึกษา วิเคราะห์สาเหตุ การกลับมากระทำผิดซ้ำของผู้กระทำผิดซึ่งถูกลงโทษจำคุก

วิธีการดำเนินการศึกษาโดยใช้เครื่องมือในการศึกษา คือแบบสอบถามเจ้าหน้าที่เรือนจำกลางเชียงใหม่ จำนวน 120 ชุด และแบบสอบถามผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำ 2 ครั้ง ขึ้นไป จำนวน 100 ชุด โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ซึ่งเป็นค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อประเมินผลกระบวนการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดโดยใช้เรือนจำ และการศึกษาทางเลือก วิธีการในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้เรือนจำ รวมทั้งการศึกษาเชิงคุณภาพโดยวิธีการสัมภาษณ์เป็นกรณีศึกษา (Case study) เพื่อให้ทราบถึงสาเหตุการกระทำผิดซ้ำกับผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำที่ถูกตัดสินจำคุกตั้งแต่ 3 ครั้ง ขึ้นไป

จากการศึกษาสาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไป พบว่าสาเหตุการกระทำผิดส่วนใหญ่เกิดจากตัวผู้ต้องขัง ครอบครัว กลุ่มเพื่อน รวมถึงสภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัวของผู้ต้องขังเองเป็นสาเหตุใหญ่

จากการศึกษาพบว่า การประเมินผลกระบวนการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในเรือนจำทั้งเจ้าหน้าที่และผู้ต้องขังตอบว่า การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในชั้นตอน และกระบวนการต่างๆ ในภาพรวมมีการปฏิบัติอย่างครบถ้วน และผลของการปฏิบัติอยู่ในระดับดี ทั้งเจ้าหน้าที่และผู้ต้องขังทั้งหมดมีความเห็นว่าชั้นตอนกระบวนการต่าง ๆ ที่ดำเนินการปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันเหมาะสมคืออยู่แล้ว และควรจะมีการดำเนินการปฏิบัติกันต่อไป

ในส่วนของการศึกษาทางเลือก และวิธีการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้เรือนจำ ทั้งเจ้าหน้าที่และผู้ต้องขังส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าทางเลือก และวิธีการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดโดยไม่ใช้เรือนจำ เช่น การคุมประพฤติ การบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ การรับใช้ชุมชน วิธีการเหล่านี้มีการนำมาใช้เป็นทางเลือกในการลงโทษผู้กระทำผิดในปัจจุบัน แต่มีการนำมาใช้น้อยเกินไป ควรจะมีการนำมาใช้ให้มากขึ้น โดยเฉพาะกับผู้กระทำผิดโดยประมาท หรือคดีเล็กน้อย เพื่อลดจำนวนผู้ต้องขังในเรือนจำ

The purposes of this study were firstly to study and evaluate the results of inmate treatment procedures in use at prisons under Thai administration of justice. Secondly, it was to study and to select treatment methods for offenders outside of prison. Thirdly, it was to study and to analyze causes of culprits' recidivism who were sentenced to imprisonment.

The data collecting instruments were a questionnaire of 120 copies for Chiang Mai Central Prison officers and a questionnaire of 100 copies for inmates committing an offence more than twice. The data was analyzed by social research computer program to evaluate the results of inmate treatment procedures with prison and to study alternatives and approaches of inmate treatment outside of prison. Furthermore, the qualitative research was conducted by an interview as a case study in order to detect causes of offenders' recidivism who had been sentenced to imprisonment more than 3 times.

According to the study of causes of offenders' recidivism having been sentenced to imprisonment more than 3 times, it was found that the causes of commission of an offence were mostly from inmates themselves, their family, their peers, and their surrounding environment.

The study revealed that on the subject of the evaluation of inmate treatment in Chiang Mai Central prison, officers' and inmates' views were that in general inmate treatment procedures were complete and the results were at a significant level. Both officers and inmates had the same opinion that actual inmate treatment procedures were suitable and they should be operated continuously.

Concerning the study of alternatives and inmate treatment approaches without prison, most officers and inmates considered that probation, giving to the public interest, and community service were current alternatives utilized as ways to punish offenders. However, the use of these options was rare. Therefore, these should be used for punishment more frequently, particularly with culprits committing offences with recklessness or ones with minor cases in order to reduce the number of inmates in the prison.